



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 6. Christus negantem se Petrum benignè respicit. Læsi amoris ira,
quò est suavior, eò est potentior.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

cordis detrahitur: In gravi verò, totum cor Deo perit.

In 4. parte, Dominica 17.

Quod autem sanata mulier, continuò surgens, Christo ac Ejus discipulis ministraret, veram indicat Gratiudinem, quæ accepta dona in Donantis usum refert, quæ quàm rara sit, declarat hæc Veritas:

Verè paucorum est, vera Gratiudo.

In 3. parte, Dominica 13.

Denique quod à multis exirent Dæmonia, quæ Christum confiterentur, quorum tamen confessionem Christus nollet: veraretque de se loqui, nō alienum foret, quod de gravitate peccati doceretur ex illius Viri sancti sensu:

Qui maluit liber peccato, possideri à Dæmone, quàm levi cum peccato, liberare possessos.

In hac 2. parte, Sabbato hebdomada 3. post Pascha.

FERIA SEXTA. CHRISTVS NEGANTEM SE Petrum benignè respicit.

Conversus Dominus respexit Petrum, Luc. 22.

VERITAS PRACTICA.

Læsi amoris ira, quò est suavior, eò est potentior.

RATIO EST, Quia potentior illa est læsi amoris ira, qua ladentem verius læso subjicit. Sed quo est talis ira suavior, eo verius ladentem læso subjicit.

Ergo læsi amoris ira, quo est suavior, eo est potentior; ac proinde exemplo Christi exercenda.

I. PUNCTUM.

DE Petro jã dixerant Evangelistæ, quod captum à Judæis Dominum, sequebatur à longe usque in atrium principis Sacerdotum, & modò sedebat cum ministris, ut videret finem, modò cum illis stantibus stabat & calefaciebat se. Tum verò dum interrogaretur Dominus à Pontifice, aut Judæis irideretur, ut visum est, accessit ad eum una ancilla dicens, Et tu cum Iesu Galilæus eras; At ille negavit coram omnibus, dicens, nescio quid dicit. Exeunte autem illo januam, vidit eum alia ancilla, & ait illi, qui erant ibi, & hic erat cum Iesu Nazareno; & iterum negavit cum juramento, quia non novi hominem. Et post pusillum, accesserunt qui stabant, & dixerunt Petro, Verè & tu ex illis es, nam & loquela tua te manifestum facit; Ad didit unus ex servis Pontificis, cognatus eius

cujus Petrus absceidit auriculam, nonne te vidi in horto cum illo? Iterum ergo Petrus negavit, & Mar. 14. tunc cepit detestari, anathematizare, & jurare, quia nescio hominem istum, quem dicitis; & continuo, adhuc illo loquente cantavit gallus. Et conversus Dominus respexit Petrum. Et recordatus est Petrus Verbi Domini, sicut dixerat, quia Luc. 22. priusquam gallus cantet, ter me negabis. Et egressus foras Petrus flevit amare.

Hic est miserandus Petri lapsus! hæc est deploranda humanæ infirmitatis miseria! hoc pavendum, ad omnem sæculorum memoriã, inconstantis exemplum animi, de quo supra est veritas, Qui se existimat stare, vident ne cadat. Est verò etiam luculentum poenitentis exemplum animi, si ve quod statim, ut est aspectus discipulus à Domino, respicit: si ve quòd resipiscens flevit amare, seu denique quod nunquam flendi peccati modum & terminum potuerit, nisi cum vita.

In primis autem est admiranda summa illa Benignitas & Clemètia, qua Iesus usq̃ est erga suum discipulum. Statim enim ut lapsus est, conversus ad eum Dominus tam suavi & potenti suo illum aspectu prorsus crexit, ut à Petri peccato ad Christi gratiam, solum illud intercesserit mota, quo Petrus peccavit.

O divinam læsi amoris iram! O suavissimã iræ divinæ potentiam! Non est dubium, quin Christi amor in Petrum valde læsus fuerit Petri peccato, nec alienum à Christo fuerit, cogitare

egitare quantum inde Christus moveri & irasci poterit: at vide etiam atque etiã, quàm suavis fuerit illa ira & quam potens in sua suavitate, simulque discite, si quando lædatis ab amico, sic suaviter esse irascendum, ut eum efficaciter tibi reconcilies. Sic enim universim loquendo; *Læsi amoris ira, quò est suavior, èd est potentior.* Quod certè mirum & ad praxim admodum utile.

Ut autem facilius intelligatur, tria præsupponenda sunt. Primũ híc agi de justa & temperata ira juxta illud Psalmi, *irascimini, & nolite peccare*: ut cum amans ab amato læsus irascitur. Secundum est, talem iram excitari & permitti ad remedium illato malo inferendum. Tertium denique, tunc potentiozem dici & esse iram, quando, citra culpam omnem, remedium efficacius afferetur. Quibus ita præsuppositis, jã facile est intelligi, quod dicitur in prima propositione, illam esse potentiozem læsi amoris iram, quæ lædentẽ læso subjiçiat: nam sic remedium læso amoris, si quod afferri potest, affertur: satis enim esse debet offenso, si se offendentem sibi subiectũ habeat: Neque enim ipsi Reges aut Duces, quotquot sibi magnanimitatis nomen fecerunt, aliud expetere, quam ut hostem sibi substratum cernerent: quia & ipse Leo generositatis Symbolũ, nihil aliud in præda quærere dicitur. Unde est illud Poëtæ, *Corpora magnanimo satis est prostrasse Leoni. Pugna suũ finem, cum jacet hostis, habet.* Quod itaque effertæ gentes, & quod ipsæ feræ admittunt, possent Christianus recusare.

II. PUNCTUM.

SED quò est talis ira suavior, èd verius lædentem læso subjiçit.

Sic apertè Sapiens in Proverbiis, & Apostolus in Epistola ad Romanos, postquam dixerunt cibandum inimicũ si esurierit, & sitienti potum ministrandum, statim addunt, *hoc enim faciens, prunas seu carbones ignis congeres super caput eius*; id est, interpretantur quidam; sic facies eius ardebit eo sanguine, quem pudor ad maxillas evocat, non secus atque si supra

caput carbones congestisses, qui faciẽ inflammaret. Quomodo enim ille non pudeat, qui videt tam liberalem atque ingenuum animũ à se fuisse offensus, à quo pro injuria, tale recepit beneficium? Vel ut exponunt alii, Carbones ignis congeruntur à persona læsa in caput lædentis, quando illa ignescebat quidem alioquo iræ motu, sed caritate & benevolentia sic temperavit iram, ut omnis asperitas in suavitatem versa sit, nec aliter se vindicavit quam novis beneficiis se lædentẽ cumulãdo; tunc enim is mirum in modum inflammatur ad amandum; nam ut ait sanctus Augustinus, *Nimis durus est animus, qui, si amorem nescit Deo impendere, nolit rependere.* Nonne emollesceres *zech. 4. ud.* ad tantam suavitatem, si tibi exhiberetur?

III. PUNCTUM.

Læsi amoris ira sic ergo quò est suavior, èd est potentior: quod manifestè patuit in illa Christi Salvatoris ira, si fas est itã dicere, summam illam tristitiam, quam habuit de lapsu Petri, quæ quidẽ ira vel tristitia, quàm suavis fuit in eo respiciendo, tam potens fuit in eo revocãdo. *Fulgura in pluviam fecit.* Quo certè *Ps. 134.* factò, nihil ira, nihil tristitia poterat prætere oportunitus, cum sic læso amoris reparata magis fuerit injuria, & allatum malo remedium longè efficacius, quam si à lapsu peccati lapsus esset in infernum. Hi sunt videlicet funiculi Adam; hæc vincula Charitatis quibus nos ad se trahit! Nonne sic tecum sæpius egit, cum toties in se peccantem sua te bonitate attraxit miserans tui? *Transiens per te, vidi te conculari in sanguine tuo; & dixi tibi, cum esses in sanguine tuo, Virve, dixi inquam tibi, Virve. O bonitatem! o patientiam! sed quid ei propterea reddes, Vade & tu fac similiter.* Imi- *Luc. 16.* tare hoc exemplum. *Noli vinci à malo, sed vin-* *Rom. 12.* *ce in bono malum:* Nec putes à te nimis peti, cum id pagani fecerint. Sic sanctus Basilius de quodam refert ad confusionẽ nostrã: *Eu- S. Bas. hõ.* *clidi quidam mortem minatus est ac juravit se 11. de pa-* *um occisurum: at ille contra juravit se eum pla-* *catuum, ac ne animo in se hostili sit, esse elurum.* *tientia.*

PRO EADEM FERIA QUADRAGESIMALI.

Ad Evangelium, de Samaritana. Ioan. 4.

TOTA in hoc est hebdomada undecima tertix partis, ubi, quæ possent etiam aliunde repeti, suis indicantur locis.

Haynesvæ Pars 2.

S

SABBA-